

Overweging Openbaring van de Heer: We hebben een ster gezien.

Lezingen: Jesaja 60,1-6; Matteüs 2,1-12

7 januari 2018

Joost Koopmans osa

“Waar is de pasgeboren koning van de Joden?” Dat vragen de wijzen uit het oosten aan Herodes.

“We hebben zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om hem te aanbidden”.

Laten we daar even bij stil staan, bij dat woord ‘aanbidden’.

De 3 Wijzen zijn van huis gegaan om het kind te aanbidden. Ze wilden niet weten van welke stam hij was of hoe zijn ouders heetten.....

Het doel van hun reis was om het kind te aanbidden.

Aanbidden is: door de knieën gaan, jezelf ter aarde werpen.

Daarom staat er op het einde van het verhaal: *“Ze vielen voor hem neer en gingen voor hem door de knieën.”* Wijzen, geleerden, koningen en presidenten zijn geneigd zich te verheffen, zich groot te maken. Ze zijn duidelijk aanwezig, ze vertonen macht, waardoor ze anderen in hun schaduw stellen. Er moet heel wat gebeuren, willen ze door de knieën gaan!

Ja, en als dan een koning zich gelijk maakt met de grond, dan is dat een hele smak! Laat staan als dit door 3 koningen gebeurt!

Door samen op de grond neer te vallen maken zij zichtbaar wat nog niet zichtbaar is in de wereld van de machtigen: dat in een kwetsbaar kind de redder van de mensheid is geboren. De wijzen zijn gekomen om het kleine te vergroten, om het nederige te verheffen.

Ook koning Herodes laat zich net als de wijzen informeren. Hij laat een zorgvuldig onderzoek instellen naar het kind *“opdat ook ik het kan aanbidden”*. Dat zegt hij. Wij kennen de afloop. Hij laat alle pasgeborenen vermoorden. Herodes gebruikt/misbruikt de kennis die hij heeft opgedaan om het kind, om alle onschuldigen, te vernietigen en zichzelf te verheffen. Dat is het tegendeel van aanbidding. Wie aanbidt maakt zichzelf klein, om het kleine zichtbaar te maken. Wat nog niet kan spreken, wordt al hoorbaar. Wat nog aan de rand van de kribbe ligt, wordt al zichtbaar. Wat nog geen status heeft, wordt in zijn waardigheid erkend.

De 3 Wijzen zijn onze leermeester. Ze wijzen ons de richting. Ze leren ons, dat we geroepen zijn om het Kind te aanbidden. Om zichtbaar te maken, wat nog onzichtbaar is. Om te verheffen wat onder de voet

gelopen wordt. We hoeven ons er niet voor te schamen klein te zijn. De wijzen gingen ook door de knieën. Zij zetten hun kennis in voor de verschijning van dit kind. Hun rijkdom legden zij aan zijn voeten, om de grootheid van zijn armoede te openbaren. Ze legden een lange reis af om het middelpunt van de wereld zichtbaar te maken. Dit kind, geboren buiten de beschaving, geboren onder de dieren, liggend in een voederbak, om het voedsel van de wereld te zijn.

Tot slot: onlangs werd een zekere Louis Marie Ling tot 1^e kardinaal van Laos benoemd, een klein land in zuid oost Azië. Met 60.000 katholieken, die door de communistische overheid worden onderdrukt. In zijn benoeming wil paus Franciscus de arme, zwakke en onderdrukte kerken bedanken, want, zo zei hij tot Ling: *"De ware kracht van de kerk zit in de kleine en in de zwakke kerk. Jullie zijn de kerk, want jullie worden continu uitgedaagd om te geloven."*